

God jul og Godt nytt år
ønskes til alle venner og lesere!

Fortid - NÅ - for Fremtid
Nr. 3 ai-9212

"For at du skal bli bedre
er Auto Inform best!"

Karbid-drift under krigen:

Bildet fra året 1941 viser Peder Bertelsen (til venstre) og Jørgen Myking studere tegningen for Cargass anlegg. Samme tegning ble også forevist på et gruppemøte i Auto Inform 21. oktober 1992 av Jørgen Myking (til høyre).

Etter at våre ubudne gjester i 1940 hadde innført rasjonering av bensin, begynte man naturlig nok å lure på hva man da skulle gjøre på. En av dem som tidlig satte igang for en løsning var Mathisen Auto Co. En av firmaets gode Ford kunder var Albert Skjelbred. Han gjorde oppmerksom på at tidligere direktør på Eidsvaag Fabrikker, herr Frick, allerede under forrige krig hadde laget et karbidapparat til sin lille privatbil og dermed vist at dette teoretisk var mulig.

Med stor iver gikk derfor verksmester Peder Bertelsen igang med eksperimenter.

Han hadde mange gode medarbeidere, som f.eks Johan Sjøstrand som var en kunstner med alt som skulle formes og sveises sammen, Kurt Olsen som kunne "alt" om motorer, Aksel Hansen, Johs

JULETREFF

for bilbransjens veteraner
onsdag 16. desember kl 18⁰⁰

se side 14

Eriksen og mange, mange flere.

Der var mange problemer som måtte løses. Først og fremst, hvordan ville datidens motorer reagere på karbidgass? Svaret fikk vi ved å surre sveiseflasker fast til stigbrettene og rase rundt i gatene og skremme vettet av folk med ofte voldsomme smell fra motoren.

Så var det hvordan karbidgass skulle produseres i mobile anlegg. Tidligere tiders beskjedne produksjon fra små karbidlykter hvor vann langsomt dryppet ned på karbidpulver, ga ikke på langt nær nok gass.

Vi kom frem til at ca 100 liter vann ville gi en kjørelengde på ca 3-5 mil og satte igang med produksjon av en beholder hvor karbidpulver i rimelig korn størrelse drysset ned i vannet fra et lite magasin over.

seg, bevirket trykkstigning i beholderen. Dette trykker påvirket en stor gummimembran som så i sin tur stengte for videre ned-dryssing av karbid.

Karbidgass er meget eksplosiv og det var god grunn til å si at mange var heldige som ikke ble skadet av alle de eksperimenter som fulgte for å få hele systemet til å bli rimelig brukbart. Men flere personer fikk skader.

Det ble anbrakt en trykk reguleringsboks mellom karbidgass beholderen og motoren. Den var samtidig en sikring mot at tilbakeslag fra motoren skulle påvirke eksplosjon i beholderen. Det ble etter hvert utviklet en spesiell "forgasser" til erstatning for den originale. Denne ble støpt i aluminium på Metallpakning Fabrikken i Sandviken.

Karbidgassen som da utviklet

Der var i det hele tatt en voldsom

*Demobilen fra Mathisen Auto som var rundt i Norge for salget av Cargas.
Foto fra 1943 v/ lille Lungårdsvann i Bergen*

Karbid-drift under krigen

glød og begeistring blant alle oss som hadde vært med på dette prosjektet. Det var stor stemning da den første kunden, Ladegården Dampbakeri med sin fargerike og originale sjåfør fikk det første anlegg. Den neste var Albert Skjelbred som kjørte med anlegget i sin lærebil hele krigen.

Kjøring med karbid var ikke fri for problemer. Pluggene sotet og motoren fusket eller av og til overhode ikke ville gå. Det var i første rekke blandingen gass/luft som var vanskelig og mange mer eller mindre kloke hoder kom med forslag og ideer. Tenningsanlegget gav også problemer. Overslag fra den ene høyspennings kabelen til den andre bevirket falske gnister til pluggene. For å stoppe disse falske gnistene fant vi på å lage et ekstra gnist-gap i form av en liten dings som ble skrudd fast på toppen av pluggen. Mange fagskole-elever gjorde seg noen kroner på å lage tusenvis av disse dingsene.

Anlegget Mathisen Auto Co produserte fikk navnet CARGASS og ble etter hvert meget annerkjent. Frydenbø på Damsgård produserte også et anlegg. Dette hadde en beholder med vann hvor en "klokke" fløt med bunnen opp etter samme prinsipp som de gode gamle gasskjeler til Gassverket i Bergen.

Der var blant brukerne like stor uenighet hvilket merke som var best av de to, CARGASS eller FRYDENBØ, som det i dag er om menin-

gen Brann - Fyllingen på det området.

Mange mer eller mindre sannferdige historier verserte omkring alt det som hendte, spesielt når vannet i beholderen skulle byttes.

Når dette ble gjort korrekt og der ikke var kjørt for lenge med en vannporsjon, gikk det bra. Men det hendte jo også at karbid lå som en glødende klump i bunnen på vannet og når toppluken så ble åpnet og friskt surstoff fikk strømme inn, da kunne man få en pen eksplosjon.

Tappestasjoner ble etterhvert etablert rundt omkring. De mest kjente var stasjonen ved Skuteviken og den i Møllendalsveien. Her var det fast betjening som ble ganske rutinert. Verre var det når ukyndige selv skulle tappe. Det verste tilfellet var en som gjorde fullstendig sinnssvakt og måtte bøte med livet for det.

Og hvordan klarte så motorene seg i det lange løp? Gjennomgående var det ikke så bra. Det ble ofte avbrudd for å rense pluggen og slipe ventiler, men med motorer i god stand og som ble passet godt og kjørt fornuftig, var karbid-drift en god erstatning. Kraften på motoren ble noe svakere enn ved bensindrif, ca 75%.

Nå er de fleste av disse karbidgass pionerene borte, men der er fortsatt mange som kan huske tilbake til denne artige tidsepoke i vårt liv.

Kurs i Studieteknikk hos Auto Inform

Auto Inform har nå et kurs som heter

“Lær deg å lære selv”

Seks engasjerte deltagere, samt kursleder møtes hver mandag kl 1700 - 1900 i et trygt og positivt miljø

Kursets formål er å gi deltagerne bedre evne til å lære å kunne anvende lærdom

Teknikken er enkel, presis og logisk.

Kurset passer for alle som ønsker å erverve seg flere kunnskaper - som har lyst å utvide sin personlige

sirkel - å gjøre noe.

Kurset baserer seg på personlig veiledning og selvstudium - en fin kombinasjon når du vil lære deg noe nytt på DIN måte.

Hvor lang tid den enkelte bruker på kurset er ikke viktig - FORMÅLET er at deltagerne skal lære seg å lære.

Når kurset er gjennomgått er du istand til å lære andre den samme teknikken og de kan bruke den i alle livets sammenhenger.

FANTASTISK!

Auto Inform vil i tiden fremover også tilby andre kurs der samme teknikken vil bli benyttet, bl. a for kursene Introduksjon til PC - Windows og MSDOS.

Velkommen på kurs i Auto Inform. (se side 16)

Kursleder in spe.

Med utsendelsen av bladet er til utvalgte personer og firma, som tidligere ikke har betalt, vedlagt et betalingskort for 1992/93 med **kr 100** (Firma og Auto Inform brukere **kr 200**). Ønskes bare bladet koster dette **kun kr 40**. Inntekt går til arbeidet og gleden "å gjøre noe for andre".

Auto Inform leverer kurs for kunnskap til å bruke PC og "teknologi" for å bedre personlig kvalitet, et gode for overlevelsen i daglig liv, arbeidssituasjonen og for personer i egen næring, til parforhold, familie eller for deg. Kurs, samtaler og møter foregår i Speilrommet v/Danmarks plass. Kunnskap øker selvtillit og gir mye positivt for de som deltar, sammenlignet til passivt "bare å være offer" ha angst eller skyld på omgivelsene eller "andre" når saker og ting eller trivsel ikke er til forventninger.

Anti-Janteloven

1. Husk at du er enestående.
2. Din verdi kan ingen andre måle.
3. Du har tilstrekkelig med vett.
4. Du har noe som andre ikke har.
5. Du har innsikt og erfaringer som andre ikke har.
6. Du har mye du har grunn til å være stolt over.
7. Du duger til noe.
8. Du har evne til å tolerere andre.
9. Det er noen som bryr seg om deg.
10. Du vet og kan noe som du kan lære andre.

Det eneste vi har å frykte - er frykten i oss

Pearl 4de generasjons baseprogram er Auto Inform leverandør av for Norge. Programmet innfrir personlige forventninger, uten at de innebygde funksjoner gir deg følelsen av å være utenfor. Da personlige datamaskiner (PC) nyttes til forskjellige oppgaver innen tekstbehandling, finans planlegging, bokføring osv, er behovet for en samkjøring av programmer nødvendig. PEARL innfrir, om du ikke trenger et komplett bokholderi system eller skal ha samordnet flere avdelinger som brukere til samme tid.

**BUDSJETTER - SALGS
ANALYSER - LØNN
- SALGSLEDER
og kunder-
brev
FAKTURERING -
KARTOTEK -
PERSONELL ADM. mm.**

Disse er bare noen ideer.
Ikke undervurder muligheter.
PEARL er laget og utviklet for å
være et verktøy for organisasjoner,
næringer eller privat.
(se også side 8)

Etter børskrakket på Wall Street i 1929 tok publikum ut pengene sine av redsel for bankers konkurs. Dette forsterket den økonomiske krisen og skapte en depresjon Roosevelt ble valgt til president for å ordne opp med. Hans startet med slagordet: "Den eneste ting vi har å frykte er frykten i seg selv". I de første 100 dager som president fra 1932 førte han en heller konservativ politikk for å gjenvinne tillit til forretnings virksomheten. Han garanterte at folk ikke skulle tape penger selv om banken gikk konkurs. Bankene åpnet igjen i løpet av 3 dager etter denne garanti en fra regjeringen. Utlånsrenten ble også senket, føderale avgifter og veteraners pensjoner ble redusert og salget av øl, med innhold til og med 3.2% alkohol, ble igjen tillatt solgt. Aksjemarket gikk straks opp med 15% og entusiasmen startet en ny økonomisk utvikling.

Kan vi lære fra historien?

Introduksjon fra 1989:

Auto Inform startet sin virksomhet i 1984 på bakgrunn av behov for bedre forståelse og personlig kvalitet i arbeide og privat.

Noe av programmet på et lederutviklingskurs på Solstrand i slutten av 1988 var seremonien med begravelsen av JANTELOVEN. Nå vet kanskje de fleste av oss at kroppen begravnes når sjelen forsvinner. Problemet til Jante er at her ikke finnes kropp - bare ånd, sjel eller kanskje bare et spøkelse. Janteloven kan ikke begravnes, den kan kun bekjempes gjennom opplysning og fordrives ved

kunnskaper. I sin korte virketid er Auto Inform i dag et senter for sosiale personers kunnskaper. La oss sammen utvikle videre for: Å gjøre deg som er best - enda bedre. Det er aller Best. Om du nå ikke forstår tilstrekkelig om hva her skrives om - ikke mening, hensikt eller betydning, lev gjerne videre og glem Auto Inform. Skulle du, av en eller annen grunn ønske bedre forståelse eller mer informasjon, ta kontakt.

De som er positive og vet hva vi er igang med, inviteres til å gi og bruke egne ressurser og kunnskaper for fremgang med andre, i et trivelig sosialt miljø.....

"Veterantreff" Arna Brannstasjon

Veterantreffet 9 september var på brannstasjonen i Arna, med besøk i Museet der Eriksen ledet omvisningen. Her var en mengde gamle gjenstander fra "forna dager" i brannvesenets tjeneste.

Senere ankom Brannsjef Gjessing. Han ble ansatt som ingeniør i brannvesenet i 1964 etter sin utdanning i England. Systemet i den tid var at når en ingeniør ble ansatt, fikk han "blå hjelm", han var med "gutta" på utrykking og måtte ta et tak med. Etter en tid fikk "eleven" blank hjelm. Dette var for at den nye offiseren skulle kunne sitt fag, vite hva som skjedde i en brann, og erfare bruken av bilens pumper, stige og snorkel; **MEN DET VAR DEN GANG DET.**

Gjessing fortalte veteraner om bilens inntog i Bergen Brannvesen og systemet fra 1863 da Bergen Brannvesen brukte handkjerrer og krøbber, da den første del av

Bildet fra Bergen Brannvesen Jubileumbok 1863-1963 viser utrykningsmannskap med redskapskasse på hjul. Bildet er tatt utenfor hovedstasjonen i 1880-årene.

hovedstasjonen ble bygget. Han hadde selv som gutt godt innblikk i brannvesenet, da hans far var brannsjef og hadde bopel i hovedstasjonen. Interessant var å høre om den første stigen som var 16 meter og ble trukket av 2 hester. I 1916 kom en ny som var 24 meter. Denne var mer moderne, da den ble "skutt ut med kullsyregass". Dette kjøretøy stod til utrykning til 1956. Brannsjef Rolland lanserte allerede i 1909 biler til utrykning, men først i 1918 kom den første, en 1916 modell Fiat lastebil.

Brannsjef Einar K Gjessing og tidligere Bilmester Johs Eriksen fikk blomster og 3 "HURRA" for sin medvirkning til at bergensere er stolte av sitt brannvesen

I 1918 kom 2 nye Scania Vabis vogner med monterte pumper fra Sverige. Og senere kom flere. Da krigen sluttet sluttet i 1945 var brannvesenet inntakt med et slitt materiell. Ordspråket som da ble brukt var: Jo enklere en betjening er, Jo enklere er å gjøre rett og sikrere er det at alt går bra. Så kom de første snorklene i 1975. Bergen var på toppen med service og vellutstyrt bilmateriell og ambulansetjenesten kom under brannvesenet i 1952. Gjessing forklarte hvordan systemet

I 1866 kom hestekjøretøy.

brann- ambulansemann virket og om fremtid med avtale om helikopter i tjenesten.

Veteraner fikk en trivelig spørsmålsrunde og etterpå se brannstasjonen i Arna innvendig. Bilene ble diskutert og berømmet.

Mange takk til brannsjef Gjessing for stor velvilje at veteraner fikk besøke museet, stasjonen, et interessant foredrag og også oppleve dagens mannskaper på stasjonen i god stand.

Arna Brannmuseum:

Det er flere år siden interessen ble vekket for det gamle brannutstyret. Bok om emnet, skrevet av Gustav Brosing, kom ut til Bergen Brannvesens 100 års jubileum.

Brannenes historie er like lang som Bergens historie fra 1070. Med sin den gang sammentrengte trehus bebyggelse, var det ikke uten grunn at byens borgere i sine kirkebønner først og fremst ba Gud befri dem fra ildsvåde.

Bilmester Johs Eriksen kom i 1944 til Sandviken Brannstasjon som var ny i 1903, forteller at det der på loftet var lagret meste av gammelt utstyr. Der var triller, vog-

ner, krøbber og meget mere. I et skur på bakplassen var også en stigevogn, beregnet på hestedrag. Dessverre stod vognen til forfall, nedstabet med ved og rusk. En brannformann som sluttet, så nytten i denne vognen, fikk gravet den frem og brukte den en tid til husvask. Da brannmester Thorsen fikk høre dette, forlangte han brannvesenet til å kjøpe den igjen, og det ble det til, selv med en god overpris, men vognen ble reddet.

Da Arna Brannstasjon ble bygget i 1977, ble samtidig satt opp et skur til gammelt utstyr og slik kom det Museet som nå står der. Her er etablert en "stiftelse" med private og kommunale representanter for oppgaven å holde utstyret i orden. En del av utstyret er plassert i "Trikkehallen", selv om det der best hører hjemme biler.

Før det proffesjonelle brannvesen ble etablert i 1863, var det "innkallingsmannskaper". Borgere av byen hadde alminnelig plikt å delta i slukningsarbeid. Frem til 15. århundre hadde man kun pøser og rivning å ty til, men det ble litt bedre når de første pumper- de såkalte "stokksprøyter" kom.

Etter at vannverket i 1855 åpnet sine kraner, virker utstyret på museet i Arna med bølter, pumper som ble drevet med handkraft og vannslanger som var sydd sammen av lær meget primitivt, men tilskuerne fikk også god forståelse av den tekniske utviklingen som har vært i siste århundre.

Per Molvik: Datamaskinen - og jeg, hvem bestemmer?

Lenge hadde jeg hatt lyst til å skrive, noveller, artikler, romaner, kanskje dikt. Alle store forfattere skriver sine verker på skrivemaskin, så aller første skritt var å kjøpe et slikt vidunder. Valget falt på en elektrisk, lett og moderne måtte det være. Papiret ble plassert i maskinen og jeg var klar til å la tanker og ideer fare ut gjennom fingrene, la de svarte tegnene fylle den hvite flaten, så de til slutt dannet en spennende lesning.

Jeg brukte mye fargebånd, ennå mer rettetape, og mengden av tettskrevne, usorterte ark, som ville fått en korrekturleser til å få frysninger vokste raskt.

Jeg så beundrende på bunken av ark som lå på pulten, men fant ingen sammenheng i det som var skrevet. Her måtte redigering til, men hvordan?

DATAMASKIN!

Ordet slo ned i meg som lyn fra klar himmel. Det var tingen. En datamaskin som jeg kunne redigere teksten på. Jeg lot tankene løpe. Tekstbehandling, regneark, grafikk, database, jeg hadde lest om det. Jeg kunne lage regnskap, rapporter, statistikker med fine søyler, skrive romaner i fleng. Hva jeg skulle med regnskap, eller statistikker for den sak skyld, hadde jeg ikke helt klart for meg, men datamaskin, det måtte jeg ha. Jeg ble fortalt at et firma som het Auto Inform drev med utleie av maskiner. Jeg skulle

bare ringe å spørre etter Svein. Jo, Svein hadde maskiner til utleie og vi avtalte, møte allerede neste ettermiddag. Her var ikke tid å miste.

Hva skulle jeg bruke maskinen til, hva forventet jeg av maskinen? Svein hadde kreative spørsmål på gang allerede før jeg hadde satt meg. Jeg forklarte mine behov og la særlig vekt på regnskap, det låt litt mer profftt, trodde jeg. Etter denne åpningen, følte jeg spenning i luften. Her var to datafolk som kommuniserte på et høyt plan. Du trenger et datakurs for å lære å bruke maskin og program Spenningen som hadde ligget i luften forsvant som dugg for solen, og tilbake satt lærer og elev. Etter dette kom vi igang. Vi har noe som heter Pearl, med ett du kan gjøre akkurat hva du vil, bare se her. Svein trykket på knapper, og det ene bildet etter det andre kom frem, etterfulgt av en enkel forklaring om at slik og slik gjør du, det er veldig enkelt, det står her, forstår du? Ja, sa jeg, og prøvde å strekke ryggen fra en ikke alt for god sittestilling.

Endelig, etter mange strevsomme timer hos Auto Inform, var dagen kommet da jeg skulle ta maskinen med meg hjem. Jeg var klar til å starte på egenhånd, og med et lykke til fra Svein, ble kursen satt mot Klokkarvik.

Familien så på meg i beundring da jeg bar utstyret inn på mitt "kontor", og de flokket seg rundt meg da jeg startet opp anlegget.

Jeg var klar.

Fingrene løp over tastaturet, og tast etter tast ble trykket ned. Ingenting skjedde, skjermen var pen, grønn, uten brytninger av svarte ord eller tall.

Datamaskinen - og jeg, hvem bestemmer?

Jeg bladet i mine notater som var skrevet ned i løpet av kurset, slo av og på maskinen, og forsøkte igjen.

Etter en stund forlot supporterne rommet, og firkanten oppe i venstre hjørne på skjermen blinket til meg, lik som for å fortelle at her bestemmer jeg. Jeg lukket døren til kontoret, grep telefonen, og ringte til Svein.

Svein hørte tålmodig på mine problemer, og løste de ganske elegant med å si at jeg måtte sette inn systemdisketten i harddisken. Min beundring for Svein har siden vært topp. Ikke på grunn av systemdisketten, men fordi han ikke lo av meg. Dager og netter ble til uker, og telefonregningene føk i taket, men Svein var like blid hver gang han måtte rettlede meg.

Tekstbehandlingsprogrammet Wordstar begynte "å sitte som et skudd", men "Pearl" og jeg var ikke på talefot. Til slutt slettet jeg Pearl fra harddisken, begravde "perlen", den kunne bare ha det så godt, nå bestemte jeg.

Akk o ve, jeg var nå blitt så "dyktig" at da jeg slettet Pearl, forsvant alt det andre også. Ikke så mye som en liten datafil var tilbake

"Perlens" hevn var total.

Var det noen som nevnte Backup?

Det hadde jeg aldri brydd meg om, forsto det ikke skikkelig.

Igjen måtte jeg ringe til Svein. Jeg var nå blitt ganske flink til å formulere meg, så jeg fortalte om problemer på harddisken. Men Svein hadde vært bort i luringer før, så der var det ingen trøst å finne. Jeg pakket ned utstyret, kjørte

til Danmarks plass, og traff på Roy. Roy kjente meg ikke, så han oppgraderte harddisken til MsDos 5 og fikk det hele igang igjen. Etter mange netter og mye "slit", hadde jeg rekonstruert de fleste tapte data. Jeg tok Backup/copy av alt, og livet var igjen herlig inntil..... Behovet for noe mer enn bare tekstbehandling ble sterkere etter som tiden gikk. Et av mine behov var å lage adresselister med utkjøring av etiketter. Dette fikk jeg til på Wordstar, men det var svært klossete å arbeide med. Jeg tok kontakt med Svein, han var som vanlig forståelsesfull og hjelpsom, og han laget en adresse fil, i "Pearl"

Da måtte jeg med skam si at "Pearl", det hadde jeg ikke lenger på harddisken. Svein tok det med fatning, jeg fikk Pearl på en diskett, med beskjed om å legge det inn igjen på disken.

Jeg gikk inn på Design Form og "obduserte" adressefilen. Jeg ønsket å fravriste noen hemmeligheter fra "Pearl", samtidig som jeg hadde kreative samtaler med Svein. Alt han tidligere hadde sagt om "Pearl", hentet jeg frem fra det dypeste mørke i mitt hode, litt etter litt. Brikkene falt på plass, jeg forsto!

Svein hadde rett ennå en gang. Med "Pearl" kan jeg gjøre hva jeg vil, for nå bestemmer jeg.

Jeg produserer de nydeligste rapporter, regnskaper, jeg katalogiserer faglitteratur og annet, lager kampoppsett for idrettslag, "you name it".

Jeg tar backup fortløpende, og jeg er lykkelig. Det er bare en ting, nå har jeg nesten ikke plass igjen på harddisken.....

En skole eldre enn 800 år, følger med i tiden..

Bergen Katedralskole er en av landets eldste skoler. Dens begynnelse regnes fra 1153, året etter at Norge var blitt egen kirkeprovins.

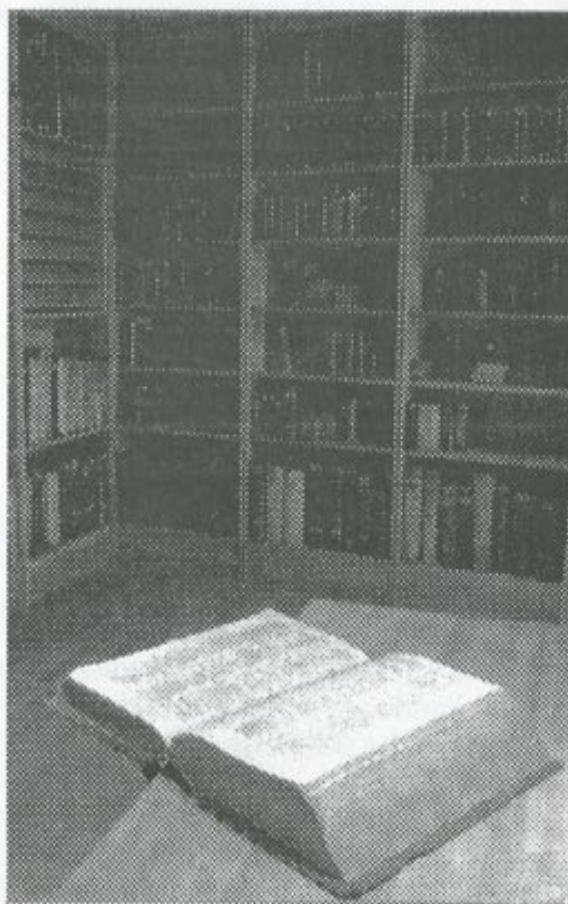
Det ble opprettet bispeseter i Bergen, Hamar, Oslo, Stavanger og Trondheim med hver sitt domkapittel. Ved domkirkene ble det opprettet katedral-skoler (cathera: bispesete). Det var paven utsendte kardinal, Nicolaus Breakspear, som var Bergen Katedralskoles grunnlegger. Han ble selv pave året etter. Katedralskolene stod under tilsyn av biskopen og resten av domkapitlet, som utgjorde biskopens råd. En del av det jordegods kirken rådde over, ble senere overført til skolen. Disse jordeiendommer sammen med andre inntekter og gaver og legater utgjør grunnlaget for de verdier som Bergen Katedralskole rår over idag.

Den opprinnelige Katedralskolen i Bergen lå på Holmen nokså nær der Håkonshallen ligger idag. Da den ble bygget, var Schola Bergensis over 100 år. Skolen var knyttet til "Kristkirken" som da var domkirke. Undervisningen var lagt opp med tanke på geistlig virksomhet og eneste språket det ble undervist i var latin.

Reformasjonen førte til store endringer også for Katedralskolen. Geble Pedersøn var første "skolemester. Han ble senere den første lutherske biskop i Bergen. Han tok Olavklosteret i Vågsbunnen, som hadde tilhørt "gråbrødrene" (franciskanerne) til bispegård og gjorde klosterets store kirke til domkirke. Idag finnes den

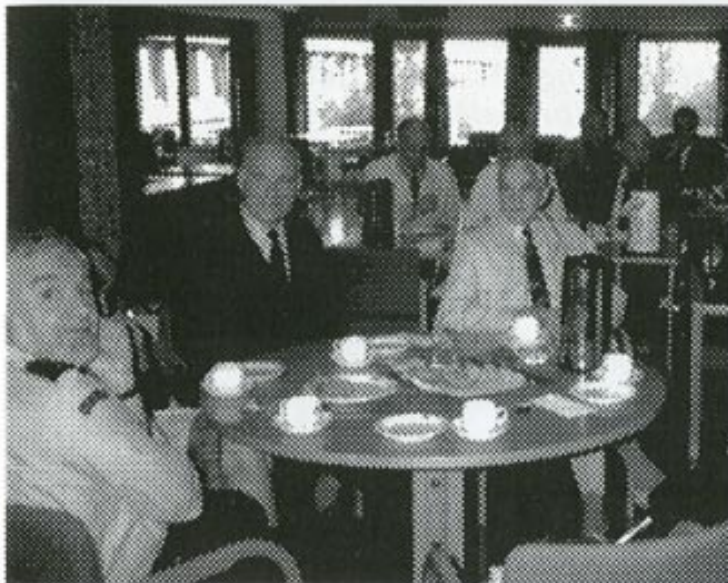
gamle "Latinskolen", hvor bl.a. Ludvig Holberg var elev, i Lille Øvregate. Denne bygningen ble innviet som skolebygning i 1706 og brukt frem til 1840. Da holdt Katedralskolen innvielsesfest for sitt nåværende skolebygg som ble påbygget i 1878 og 1912. Senere har også vært ombygget, sist i oktober 1992 ble innviet og tatt i bruk et nybygg på 5 etasjer med samlet bruttoareal 2400 m². Byggets kostnadsramme var 27 millioner som også inkluderte opprusting av "Gamlebygget" til dagens krav.

Tilsammen får ca 650 elever hvert skoleår utdanning gjennom forskjellige studietilbud.

Katedralskolen har en svært verdifull historisk boksamling på ca. 9000 bind samlet i et eget rom

"Veterantreff" hos Biltilsynet i Fyllingsdalen

På "treffet" 29. september 1992 ønsket biltilsynets sjef Hasselgren ca 35 fremmøtte veteraner velkommen. Vi ble plassert rundt flotte bord med kaffe og rundstykker i kantinen til Statens Vegvesen som biltilsynet er en avdeling av. Da det hadde vært litt krøll med klokkeslettet, ble noen som kom senere geleidet til sine plasser og bord av en meget påpasselig "vert", Alf Trætteberg.

Hasselgren la frem om dagens program og gav ordet til avd. sjef Hilton som orienterte om førerkort og tilsynets oppgaver.

Han ønsket særskilt sin tidligere lærer Jørgen Myking velkommen. På spørsmål om førerkort for pensjonister sa Hilton at det varte til man var 100 år, men at det måtte være vedlagt årlig legeerklæring til sertifikatet. Så fulgte omvisning på den mest moderne stasjon i landet. I hallen for

småbiler demonstrerte avd. sjef Tvibolt nytt verktøy, instrumenter, apparater og viste fra biltilsynets arbeide. Her skulle ikke være store feil på bilmateriellet før det kunne registreres.

I ekspedisjonen viste fru Bergfjord hva som ble utført. Særlig imponerte "fotoapparatet" alle. Her knipses klienten og bildet kommer frem på dataskjerm og inn i førerkortet. Det var en flott demonstrasjon. En glede var også å se hvor hjertelig alle

innen biltilsynet hilste på og snakket med frk Davidsen og Olav Helland. Det var tydelig at han hadde vært en populær sjef.

VEL BLÅST HELLAND og Gratulasjon fra alle veteraner som var med. Biltilsynsjef Hasselgren fikk overrakt blomst fra veteraner til sin virksomhet og sammen med en ekstra bukett til ansvarlig for kantinen for deres gode og flotte opplegg.

Auto Inform bruker anerkjent teknologi (ikke EDB) til menneskelige forhold:

Å bli bedre - er Best!

Ring 18 24 17 for avtale.

Personlig rådgivning,
familie - jobbsituasjon.

"Det er ikke hvordan du har det, men hvordan du tar det, som er livets kunst."

En liten julehilsen

Man går gjerne med sine "Egne tanker i tiden"
Men de endres gjerne før eller siden.

Er det slik med oss Bilbransjens Veteraner ?
At vi fortsatt vandrer i gamle vaner ?

Vell, la vårt medlemsmøte være det rette sted
til å skaffe indre balanse og sjelefred.

"Glem hverdagens slit og strev" Synes å være forslitte ord.
Men prøv det og de vil falle i god jord.

La tanken på lykke og tilfredshet være tilstede,
og du opplever at det gir indre styrke og varig glede.

I dag er vi samlet og tenker kanskje på kommende julehøytid.
Tilsynelatende en oppjaget og anstrengende strid.

De prangende annonser og vinduer med glitter og stas.
Vi gripes lett i både fant og fjas.

Ja slik oppleves juletiden i vår myldrende by.
Dette vil skje år etter år "på ny og på ny"

Ja slik er det i dag, i morgen og sikkert i mange år.
Vi sliter og strever så det skaffer oss grå hår.

Vi synes det må være slik for å komme i rette stemning.
Det skal liksom danne grunnlag for det som er i eiming.

Og plutselig er den der den forventede julekveld.
Alt stilner og faller til ro før dagen er på held.

Vi overgis til en tankevekkende stund.

Det er vel slik vi vil ha det i bunn og grunn.

Vi fylles av indre glede og nestekjærlighet.

Ja vi overstrømmes av offervilje og gavmildhet.

Vi sier nesten "På tro og ære."

At slik må det vel være.

Men la oss ikke glemme

å lytte til vår egen indre stemme.

Ta imot julens budskap med åpent sinn og åpne armer.

La det være ordene som teller og varmer.

Men la våre tanker også prege vår hverdag.

Når vi samles i vårt vennelag.

Dette var med "Egne tanker i tiden" uttrykt med skrevne ord.

En hilsen til dere alle ved våre medlemmers bord.

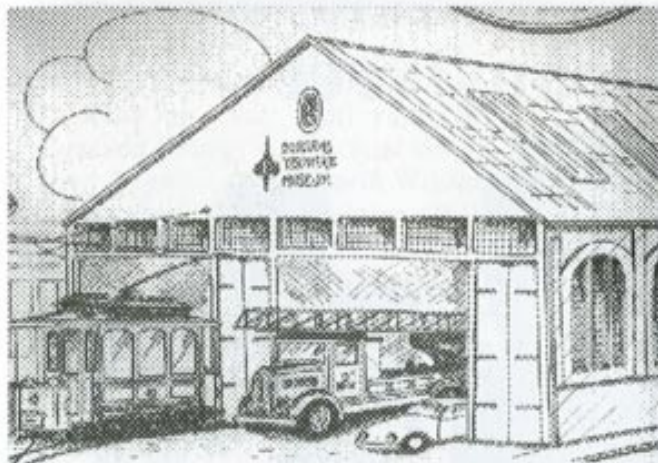
En riktig gledelig jul ønskes tilslutt.

Det gjelder dere alle uten stor salutt.

Ja, jeg ønsker videre det beste jeg formår,
også for det kommende år.

Per Michael

BERGENS TEKNISKE MUSEUM.

**BERGENS
TEKNISKE
MUSEUM**

Bilbransjens veteraner arrangerte onsdag 10. november 1992 treff for å se Bergens Tekniske Museum utstilling i Trikkehallen på Møhlenpris, en gammel aktverdig bygning i Thor Møhlensgate.

Bygningen var brukt av Bergen Sporvei til 1965, det året trikken ble lagt ned.

Sporveien flyttet til et nytt verksted på Mannsverk og anleggsseksjonen tok bygningen i bruk til bilverksted. Da anleggsseksjonen i 1986 flyttet til et nytt sted i Møllendalsveien, fikk Bergens Tekniske Museum tillatelsen å benytte lokalene, inntil videre, til lagring av gammelt verneverdig materiell. Museet hadde en riktig flink mann, som også var i bystyret, til å snakke for seg og han fikk bygningen fredet og startet med innredning som museum.

25 veteraner møtte frem på Trikkehallens kafe. Her ble laget kaffe og servert kringle. Svein Eriksen fra Bergen Sporvei, som er formann for Bergens Tekniske Museum, kom senere. Han gav en fin oversikt om starten av museet i 1974 og om utviklingen frem til i dag, et meget interessant foredrag som høstet stort bifall.

Senere fulgte veteraner ham ned i hallen for omvisning. Her var veteranbiler og busser, båter med motor, seil og for roing, militært materiell, trykkeri, vinfat, brannbiler, kjøkkener, flotte modeller av MS VENUS, LEDA og FJALIR, bilder fra den gang og meget mer ...

Samtlige som var tilstede ble meget imponert og ikke minst da Eriksen sa at det var ca 20.000 mennesker som hadde besøkt museet. Eriksen fikk overrakt en fin bukett blomster som en hjertelig takk fra de som var tilstede.

For andre interesserte kan opplyses at museet har åpent hver søndag kl 12⁰⁰ - 14⁰⁰. Prisen for å komme inn er kr 20 for voksne og kr 10 for barn.

Til deg som leser dette og ikke har "vært der", ta turen og få gleder med minner fra en god fortid.

Husk!

**Auto Inform til formidling
salg og utleie av PC utstyr.**

Veteranstyret

Hjalmar Laastad (Laasen) Johs Eriksen

Olav Helland

inviterer til Juletreff

singel - m/ektefelle - samboer eller følge.

**Onsdag 16. desember kl 18⁰⁰
på Reperbanen i Fjøsangerveien 71**

(Kjør fra Danmarks plass retning sør halveis til Minde og
sving inn og parker ved huset merket Gerhardt Meyer Bruun A/S)

**Omvisning i
Ingvald Rognaldsens samlinger
"Kos og Hygge"**

**Servering: Koldtbord m/kaffe
Salg av øl og mineralvann.**

Påmelding innen 9. desember

Ring eller klipp fra og send slippen på neste side.

Pris kr 175 pr. person (pr. par kr 300)

OBS! OBS!

Veterantreff tirsdag 19. januar kl 14⁰⁰
JÆGER A/S avd Kokstad v/Jan Jæger

Navneliste Bilbransjeveteraner i Bergen pr 17. nov 1992

Andersen Alf Birger	Haukaas Karsten	Martens Meÿer Per	Skeie Sverre
Andersen Ivar	Helland Lars	Martinsen Martin G	Skjelbred Anton
Andersen Normann J	Helland Olav	Marøy Arvid Severin	Skjeldal Erling
Andreassen Jan	Hellevang Nils	Michelsen Harald	Skjellanger Robert
Andreasson Jonny	Herland Birger	Moldung Walter	Skorpeide Konrad
Arntzen Aage	Hjorth Wilhelm	Monsen Paul	Sletten Edvin
Bertelsen Finn	Hjortland Rolf	Moshagen Hilmar	Slåtten Olav
Blomgren Aurora	Hoff Gustav	Myhr Odd	Solbakken Sigfred
Brodahl Gunnar	Ingebrigtsen Leif	Myking Jørgen	Solberg Erling
Bruland Romer	Jacobsen Johan	Nordvik Erling	Steinbakk Marie
Børhaug Bjarne	Johannessen Gerry H	Olsen Kåre Brekke	Strøm-Olsen Kjell
Dahl Kjell	Johannessen Elsa M	Olsen Ludolf Goss	Sture Kjell
Dalland Arne	Johannessen Ingmar	Olsen Otto	Sæbøe Asbjørn
Davidson Aud	Johnstad Kjell	Onarheim Leo	Søiland Svein K
Didriksen Oddfred	Jæger Jan	Paulsen Ole K	Sørensen Hans
Enehaug Olav Johan	Jæger Per	Pedersen Bernt	Teigland Per
Erdal Olav	Karlsen Osvald	Pedersen Terje	Thorsheim Alf
Eriksen Johs	Karstad Torstein	Rasmussen Rolf A	Træen Roald
Eriksen Svein	Knudsen Ernst B	Refsland Arthur B	Trætteberg Alf
Flolid Hjørdis	Knudsen Gullak J	Risnes Einar	Tumyr Oddvar
Fredriksen Thorrolf T	Knutsen Magnus	Rosendal Magnus	Tvedt Håkon
Genius Josef	Knutsen Malvin	Rødbotten John	Tveito Erling
Gundersen Emil	Kvaløy Sverre	Sandal Magnus	Uthuus Erling Jarl
Gurvin Ingebrigt	Kvinge Ingolf	Sande Jan P	Vikøren Olav L
Halvorsen Bengt	Kvist Kjell	Sandnes Peder	Wigand Bjørn
Hansen Aksel	Laastad Hjalmar	Sandven Kaspar	Åsnes Willy
Hansen Bjarne	Langeland Hans	Schreuder Alf J	Åsvær Eivind
Hartveit Gunnar	Lien Bjørk	Sivertsen Arvid	
Haugland Norvald	Lillevik Johan	Sjursen Rolf Storm	

Om det på listen mangler personer du mener er veteran fra bilbransjen i Bergen (mer enn 30 års aktiv tjeneste), vennligst ta kontakt (se også side 4).

Vennligst kontakt:

Navn:

Adr.:

Postno./sted:

Telefon privat Arbeide

Porto

Kr 3.30

BREV

AUTO INFORM

Fjøsangerveien 33A
5037 SOLHEIMSVIK

